

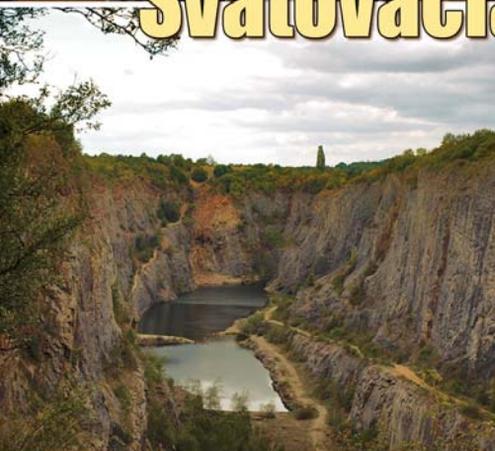

Oucmanický zpravodaj

leden 2016

č. 10

Svatováclavský výlet

POSVÍCENÍ

OBSAH

ÚVODNÍK	2
STAROSTOVO OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM	4
OBECNÍ INVESTICE PLÁNOVANÉ V ROCE 2016	7
PROGRAM ROZVOJE OBCE OUCMANICE 2016 - 2025	8
ČINNOST SDH VE 2. POLOLETÍ 2015	9
MLADÍ HASIČI V OUCMANICÍCH SKONČILI	9
TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V OUCMANICÍCH	9
ČINNOST KLUBU SENIORŮ VE 2. POLOLETÍ 2015	10
DÁMSKÝ KLUB	11
AKTIVITY MLÁDEŽE	12
MASOPUST V SOBOTU 6. ÚNORA 2016	13
VZPOMÍNKY NA STAVĚNÍ MÁJŮ V OUCMANICÍCH	13
VZHŮRU NA VYŠEHRAD A KARLŠTEJN	16
OUCMANICKÉ POSVÍCENÍ	17
VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ	18
POZVÁNÍ DO HOSPODY	19
PRODEJNA HRUŠKA OPĚT OTEVŘENA	20
OUCMANICE PŘED 100 LETY	20
DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ	22
SPOLEČENSKÁ KRONIKA	25
TOULOVCOVY MAŠTALE	26
OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY OUVEJ	30
POZVÁNKA NA MASOPUST	32

ÚVODNÍK

Vážení spoluobčané,
dostává se vám do rukou již 10. číslo Oucmanického zpravodaje, který se stal respektovaným dokumentem, obsahujícím přehled událostí a obrazů ze života naší malé, ale šikovné vesničky. Především zásluhou pravidelných dopisovatelů, autorů některých některých rubrik, se stal zpravodaj oblíbeným a žádaným. Chci tedy nejprve poděkovat autorům všech zajímavých příspěvků, představitelům spolků, které organizují společenský život v obci, kronikáři Jirkovi Olivovi za pravidelné okénko z naší kroniky, Mirkovi Míkovcovi za humorné Oucmanické vejšplechty, Ottovi Robenkovi za zajímavé náměty na výlety a Čestmíru Karpíškovi za řadu fotografií a grafickou přípravu obálek. Přejeme i nadále zpravodaji co nejvíce zajímavých událostí a dopisovatelů, abychom mohli při jeho čtení být hrdí na to, že jsme občany této obce.

Rok 2015 je za námi a při jeho bilancování můžeme být spokojeni. Nepotkala nás žádná mimořádná událost a ze zprávy starosty obce se dozvíme, co nového jsme postavili, jak jsme zvelebili veřejná prostranství, co se připravuje pro další období. Bohatý společenský život se stal tradicí. Spolu s nejvýznamnější kulturně-společenskou událostí loňského roku Cyrilometodějským dnem řemesel je třeba ocenit aktivity Sboru dobrovolných hasičů, Klubu seniorů, Dámského klubu, Sdružení přátel kapličky, Oucmanické mládeže a nově vzniklého Spolku lidových tradic. Za událost roku lze považovat obnovení dlouholeté oucmanické tradice Masopustu. Příjemným překvapením byla ochota lidí nejen aktivně se průvodu zúčastnit, ale i masky přijmout a pohostit.

V průběhu roku se dostavily i těžkosti. Nejprve hrozilo uzavření Obecní hospody a koncem roku i prodejny. V duchu starého přísloví "všechno špatné je pro něco dobré" se podařilo najít lepší nájemce hospody a paní Padrtková s rodinou zde vytvořili příjemné prostředí, kam rádi chodí nejenom "štamgasti". Podobně žijeme v naději, že i prodejna Hruška bude od začátku letošního roku opět lákat zákazníky kvalitním, levným zbožím a příjemnou obsluhou.

Nejsmutnější zprávou tohoto zpravodaje je ukončení činnosti Mladých hasičů, která tak trochu koresponduje s nejslabším článkem života v obci a tím je dětský svět. V roce 1996 byla v obci uzavřena pro nedostatek dětí Mateřská škola a rodiče umístily děti do okolních školek. Podobný osud čekal děti při umísťování do okolních základních škol. Roztříštěnost má za následek to, že mezi dětmi nevzniká přirozený kolektiv, základ dobrých společenských vztahů. Tento stav je velkým nebezpečím, je třeba hledat cesty nápravy, jak dát děti dohromady.

Na prosincovém zasedání zastupitelstva byl schválen nový Program rozvoje obce na příštích 10 let. Jeho naplnění přinese další zkvalitnění života v obci. Můžeme optimisticky zahájit rok 2016. Zvláště je potřeba ocenit dobře fungující zastupitelstvo kočírované starostou Josefem Pavlíčkem. Je radost vidět v obecním kalendáři s jakou lehkostí tu káru táhnou. Přejme jim, ať jim síly vydrží!

Sobě si přejme, ať při všech těžkostech, které nás mohou potkat zůstaneme především lidmi, kteří mají dostatek citu a lásky nejenom pro sebe, kteří jsou ochotni pomoci jeden druhému, kteří si vzájemně nezávidí, ale přejí si to nejlepší.

Ať se nám daří a Oucmanice dál vzkvétají!

*Petr Marek,
redakční rada OZ*

STAROSTOVO OHLÉDNUTÍ ZA ROKEM

Vážení spoluobčané,

než začnu bilancovat rok předcházející, který byl pro naši obec v mnohém úspěšný, rád bych připomenul, že jsme na začátku roku 2016, který se ponese ve znamení významného vladaře, krále českého a císaře římského, jeho císařské milosti Václava Karla IV., narozeného před 700 lety. Věřím, že to bude úspěšný rok, který přinese mnoho dobrého nám všem. Hlavně to chci jménem celého zastupitelstva přát naší milované obci Oucmanice.

Mým úkolem není psát o roce nadcházejícím, ale o roce minulém, o úspěšném roce 2015, kdy naše obecní zastupitelstvo pracovalo na dokončení některých významných investic, na novém rozvojovém dokumentu obce, na plnění úkolů v působnosti obce a na plnění úkolů v přenesených na nás státem.

V následném výčtu vás chci všechny seznámit, s investičně-stavebními projekty, které jsme v minulém roce uskutečnili. Nový sklad za hospodou. Ze základních parametrů objektu uvedu – obestavěný prostor 433,5 m³, zastavěná plocha 78,8 m², užitná plocha dvou oddělených místností 67 m², každá místnost má elektricky ovládaná vrata a do objektu je zavedená vodovodní přípojka. Objekt je důležitým prostorem pro další rozvoj obce, jedna místnost je zázemím pro údržbovou techniku a druhá místnost je určena pro uložení obecního majetku a jako zázemí pro uložení materiálů od obyvatel před jeho dalším předáním (například firmě EKOLA). Hodnota investice je 1 297 tis. Kč. Komunikace a parkoviště u hospody. Důležitá komunikace umožňující přístup do skladu a do prostor za hospodou, součástí komunikace je parkoviště s hlavním využitím pro provoz hospody. Součástí komunikace je odvodnění s napojením do kanalizace. Ze základních parametrů uvedu 11 parkovacích míst a z nich jedno pro invalidy. Stavbu jsme pořídili za 1 229 tis. Kč. Nová kanalizační přípojka má hodnotu 101 000 Kč.

Nový chodník mezi čp. 25 a čp. 16. Tento chodník chyběl k propojení vnitřní sítě chodníků kolem hlavního silničního průtahu obcí. Hlavním problémem nového chodníku je tvar terénu. Na tento chodník v délce 44 m byly vydány dvě výjimky. Jedna výjimka je na podélný sklon a druhá výjimka na šířku v místě u čp. 16. Stavbu jsme pořídili za 180 tis. Kč. Při výstavbě tohoto úseku byla vyměněna kanalizace. Původní betonová kanalizace byla poškozená a jevila známky netěsnosti.

Mimo tyto investiční akce zastupitelstvo zajišťovalo některé základní opravy našeho majetku.

Vyměněn byl čelní portál prodejny. Původní skleněné výplně v kovových rámech byly vyměněny za nové v plastových rámech. Důvodem této výměny byl technický stav a zvýšení tepelně izolačních vlastností portálu. Výměnu zajistila firma STAVONA v hodnotě 108 tis. Kč.

Restaurovaný byl památník obětem I. světové války. Oprava obnášela vyčištění mramorového bloku a jeho naimpregnování, vyčištění žulové desky a bylo obnoveno zlacení písma. Zakázka byla finančně dotována přes Mikroregion Vysokomýtsko. Zakázku provedl kameník Karel Kopecký v hodnotě 24 tis. Kč, z toho obec hradila 12 000 Kč.

Úprava ústředny obecního rozhlasu za účelem zvýšení kvality signálu. Zařízení bylo rozšířeno o modul umožňující ovládání hlasového výstupu z mobilního telefonu.

Opravy na Obecní hospodě. Oprava střechy na hospodářské části hospody obnášela přerovnění střechy příkloněné k novému skladu, oprava krovu a laťování, rekonstrukce žlábků a oprava plechování střechy. V koncovém skladu hospodářské části hospody byly umístěny nové schody a opraven strop příručních skladů. Bylo opraveno zdivo od nového parkoviště – výspraва otvorů, odstranění zvětralé omítky, otryskání a vyčištění spár, impregnace, obnovení omítky na nároží. Opravena byla hlava komína. Za opravy na hospodě jsme zaplatili 208 tis. Kč.

V oblasti kultury byl významnou událostí Cyrilometodějský den řemesel, při kterém vzniklo pět uměleckých děl, které bylo potřeba rozmístit v obci. K slavnostnímu odhalení došlo 25. 10. 2015 v rámci posvíceneckého odpoledne. V roce 2015 zastupitelstvo absolvovalo dvě tématické exkurze. Jedna byla do obce Hřibiny - Ledská nad Častolovicemi, kde mají v provozu biologické

rybníčky na dočišťování odpadních vod z domácností. Druhá exkurze byla do nových prostor Natura parku v Pardubicích. Jedná se o vzdělávací objekt vybudovaný společností PALETA.

V listopadu jsme hostili zasedání Mikroregionu Vysokomytsko, jehož hlavním cílem byly personální změny v orgánech Mikroregionu a diskuse o dalším směřování společné činnosti 26 obcí.

Rok 2015 byl ve znamení tvorby Programu rozvoje obce Oucmanice na dalších 10 let. Jedná se o důležitý koncepční dokument, který by měl odrážet potřeby obce získané diskusí a sběrem dat od zájmových skupin a od obyvatel obce. Prvotním úkolem zastupitelů bylo sepsat charakteristiku obce tak, aby věcně odrážela život v území. Vypracovaná charakteristika byla doručena do jednotlivých domácností a současně byly zpracované dotazníky pro občany, pro spolky v obci a pro podnikatele. Vyplněné dotazníky byly vyhodnoceny, prezentovány a diskutovány na veřejném jednání OZ dne 19. 6. 2015. Výstupem z ankety a z diskuse je vypracovaná SWOT analýza, která mluví o slabých a silných stránkách programu. Pak už následovalo vytvoření návrhové části. Na začátku této etapy bylo veřejné projednávání dne 23. 9. 2015. Toto projednávání považuji z pohledu zapojení veřejnosti za nejlepší. Po doplnění návrhové části následovalo druhé veřejné projednávání 8. 12. 2015 od 18 hodin na OÚ. Konečná verze Programu rozvoje obce Oucmanice byla schválena na veřejném zasedání obecního zastupitelstva dne 29. 12. 2015. Program je schválen na období let 2016 – 2025. Tištěnou verzi programu mají k dispozici spolky a zastupitelé. Elektronická verze programu je na webových stránkách obce.

*S úctou Josef Pavlíček,
starosta obce*

OBECNÍ INVESTICE PLÁNOVANÉ V ROCE 2016

V rozpočtu na rok 2016 počítáme s několika většími investičními akcemi. Některé jsme přesunuli z minulého roku, kdy nedošlo k jejich realizaci. V roce 2016 plánujeme vybudovat chodník k Brandýsu nad Orlicí, jedná se o chodník v zatáčce u č. p. 39, který povede na horizont. Toto místo je velmi nepřehledné a nebezpečné. Na realizaci projektu žádáme o dotaci na Státním fondu dopravní infrastruktury. V rámci této výstavby plánujeme vybudovat nájezdy na chodníky pro kočárky „na horním konci obce“. Tato potřeba vyplynula z projednávání Programu rozvoje obce.

Pohled na rybník bez vody

V rámci údržby obecního majetku plánujeme vyměnit střešní krytinu na budově obecního úřadu a prodejny. V současné době již do prodejny v jednom místě zatéká a i střecha obecního úřadu je ve špatném stavu. V hospodě máme pro tento rok naplánovanou výměnu oken a dveří, pro zlepšení energetického

profilu budovy. V rámci péče o životní prostředí plánujeme vysadit zelený pás okolo kravína, na tento projekt budeme žádat o dotaci. Dále budeme pokračovat v projektových přípravách biologických rybníčků a přípravě žádosti o dotace. Připravíme projekt na dětské hřiště, který by byl komplexním řešením celého sportovního areálu tak, jak vyplynulo z projednávání Programu rozvoje obce. Obec bude nadále podporovat spolkový život a společenské akce včetně největší obecní akce Cyrilometodějského dne řemesel.

Věřme, že plánované akce budou úspěšně realizovány a Oucmanice budou zase o něco hezčí, i když největší dík za péči o vzhled obce patří každému, kdo se stará o svůj dům a mnohdy i kousek dál. Takže každá pochvala vzhledu vesnice, patří každému občanovi.

*Milena Čermáková,
místostarostka*

PROGRAM ROZVOJE OBCE OUCMANICE 2016 - 2025

(stručný výtah - úplné znění je uvedeno na www.oucmanice.cz)

A. Rozvoj technické infrastruktury

Výstavba biologických rybníčků na dočišťování odpadních vod
Výstavba části nové kanalizace a oddělení dešťových vod do rybníka
Výstavba chodníku k Brandýsu
Opravy místních komunikací a chodníků
Nákup techniky na údržbu komunikací
Rekonstrukce veřejného osvětlení
Rekonstrukce obecního rozhlasu

B. Funkční krajina a péče o životní prostředí

Pozemkové úpravy - realizace projektu
Výsadba a umísťování krajinných prvků
Výsadba a udržování zeleně v intravilánu obce
Nákup techniky na údržbu zeleně
Naučná stezka
Opatření ke snižování vlivu hluku a zápachu

C. Udržitelnost služeb

Zlepšování technického stavu prodejny
Zlepšování technického stavu hospody
Udržení stávající úrovně veřejné dopravy

D. Kulturní, sportovní a spolkový život

Rozšíření sportovního areálu
Výstavba zázemí pro pořádání venkovních společenských akcí
Podpora spolkové činnosti
Rozvoj místní knihovny
Osłavy svátků obce

E. Sociální a správní

Společenské návštěvy občanů při výročích, vítání občánků
Pomoc občanům v řešení sociálních problémů

ČINNOST SDH VE 2. POLOLETÍ 2015

Zprávu o činnosti naleznete na webových stránkách hasičů www.sdh.oucmanice.cz.

MLADÍ HASIČI V OUCMANICÍCH SKONČILI

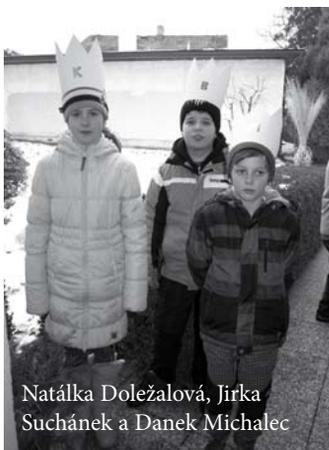
Dovolte mi seznámit vás s aktivitami mladých hasičů od září 2015.

První schůzku jsme naplánovali na 4. září od 16.30 hodin u obecního úřadu a nechali ji vyhlásit obecním rozhlasem, bohužel přišli pouhé tři děti a to je na postavení soutěžního družstva žalostně málo. Protože se s tímto problémem potýkáme už od loňského ročníku a není možné v tomto počtu cokoliv nacvičovat byli schůzky do odvolání ukončeny.

Jiří Krška

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V OUCMANICÍCH

Natálka Doležalová, Jirka Suchánek a Danek Michalec

Tříkrálová sbírka je největší dobrovolnickou akcí v ČR. Její výtěžek užívá Charita k podpoře některých sociálních projektů. Pro rok 2016 je záměrem využití sbírky v Orlickoústeckém regionu především domácí hospicová péče, charitní pečovatelská služba, rodinné centrum Kopretina Sloupnice, Centrum pod střechou v Letohradě, Sociální sprcha v Ústí nad Orlicí a další.

Můžeme být hrdí na to, že v Oucmanicích vybrali Kašpar, Melichar a Baltazar celkem 5 800 Kč. Děkujeme spoluobčanům za dary, panu Krškovi a dětem za koledování.

ČINNOST KLUBU SENIORŮ VE 2. POLOLETÍ 2015

V září jsme se podíleli na zorganizování Svatováclavského výletu do Prahy na Vyšehrad a na Karlštejn. S úctou jsme se poklonili památce řadě významných českých osobností na vyšehradském hřbitově a se zasvěceným průvodcovským komentářem paní Schmittové jsme projeli Prahou. Po malé zastávce na zajímavé přírodní scenérii Amerika jsme dojeli na Karlštejn, kde nás čekali úchvatné zážitky. Především osobní setkání s Karlem IV.

V říjnu jsme zorganizovali posvícenské posezení s divadelním představením Profesionálky z Ústí nad Orlicí. Mnoho z nás využilo i pozvání na posvícenskou husu v naší hospodě.

V listopadu jsme uspořádali besedu cestovatelem o Albánii a zúčastnili jsme se oslavy 30. výročí založení Klubu seniorů v Brandýse nad Orlicí. Velice vydařenou akcí byl prosincový vánoční koncert pěveckého sboru Č.A.S. s Dolní Dobrouče.

Společně se zástupci zastupitelstva obce jsme navštívili spoluobčany, kteří oslavili kulatá životní výročí.

Alena Michalcová

Posvícenské odpoledne před kapličkou

DÁMSKÝ KLUB

Aktivity dámského klubu pokračují i nadále ve stejném duchu. Od září opět cvičíme jógu v pondělí na Sudislavi. Že to to není cvičení jen pro ženy, dokazují i dva muži, kteří s námi začali jezdit. Takže se k nám může připojit každý, kdo by měl zájem.

Začátkem října jsme podnikly další pouť do Medžogorje, tentokrát to byla čistě ženská záležitost. Jelo nás sedm, z Oucmanic jsme byly tři. Při naší druhé návštěvě jsme již výstup na Križevac zvládly bosy. Myslím, že jsme byly překvapené, jak lehké to nakonec bylo. A byl to pro nás důkaz, že pokud se člověk pro něco rozhodne a věří tomu, že to zvládne, tak to opravdu zvládne. Díky složení naší výpravy jsme si užily hodně ženské pospolitosti a skutečně hodně jsme se nasmály. Myslím, že se nám tento trend daří udržet i při našich setkáních i v rámci vesnice.

Jako správný klub jsme měly předvánoční výjezdní zasedání v Chocco Caffé v Litomyšli, kde jsme nad úžasným laskonkovým dortem strávily velmi veselé dopoledne.

Medžogorje

Križoviac

21. prosince jsme byly v Praze na slunovratové meditaci. Byl to hodně silný zážitek a myslím, že jsme si z ní každá v sobě přivezla novou energii, kterou teď vkládáme do toho, co tvoříme.

V letošním roce budeme pokračovat v klubových aktivitách, navíc plánujeme společně s hasiči uspořádat Dětské odpoledne nejen pro děti v červnu a pak se budeme podílet i na obecních a spolkových aktivitách.

Milena Čermáková

AKTIVITY MLÁDEŽE

V roce 2015 mládež sama pořádala nebo se aktivně účastnila několika vydařených akcí.

Za prvé je to již tradiční pálení čarodějnic. Počasí nám vyšlo krásné a to přilákalo pěkný počet lidí. Hranice byla letos sice o trochu menší, ale to ničemu nevadilo, hrála hezky. Jídlo se snědlo, pití se vypilo, prostě podařená akce, jak z pohledu pořadatelů, tak doufáme, že i z pohledu návštěvníků.

Za druhé to je Den řemesel. Den řemesel je jako kulturní akce zaštitěna obcí, a my jako mládež jsme na ní zajišťovali, jako každoročně, kompletní občerstvení. Může se to zdát jako úkol relativně jednoduchý, ale to zdaleka není. Myslíme si, že jsme se ho zhostili dobře. V den akce panovaly pekelné letní teploty, což mělo za následek menší návštěvnost než v ročníku minulém. I přesto jsme všichni vydrželi a jak zašlo sluníčko, zábava se rozjela v plném proudu a domů jsme odcházeli až v ranních hodinách.

A na konec mikulášská nadílka. V tento den jsme pomáhali Mikulášovi, andělům a čertům s návštěvou dětí v Oucmanicích. Můžeme vám to popsat pouze z doslechu, protože čekáme vždy venku. Mikuláš a andělé říkali, že jsou všechny děti hodné, krásně umí básničky a slibují, jak budou pomáhat rodičům. Čerti naopak říkali, že by si některé děti nejradši odnesli do pekla. Kde je pravda se třeba dozvíme příští rok. Do té doby budeme doufat, že nebude nikde nutná mimořádná návštěva čertů a všichni dodrží to, co slíbili.

Za celou Oucmanskou mládež bychom vám chtěli ještě popřát úspěšný a šťastný vstup do nového roku 2016 a budeme se těšit, že se s vámi se všemi potkáme na dalším pálení čarodějnic v roce 2016.

Mikuláš a čerti

*Lucie Martincová
a Honza Džbánek*

MASOPUST V SOBOTU 6. ÚNORA 2016

Spolek lidových tradic se rozhodl po loňském úspěšném obnovení tradice oslavy Masopustu v Oucmanicích v této tradici pokračovat. Tentokrát v řádný termín, tedy 6 týdnů před Velikonocemi se uskuteční Velký masopustní průvod v sobotu 6. února 2016. Zahájíme ve stejném stylu jako loni, převzetím povolení pochůzky obcí od starosty obce a to v 10 hod. před Obecním úřadem. Průvod bude končit v Obecní hospodě, kde budou připraveny masopustní zabíjačkové hody. Mezi 14 a 15 hod. přivítáme českého krále Otce vlasti Karla IV., který naší obec navštíví v rámci oslav svých 700. narozenin. Následovat bude posezení a masopustní veselí.

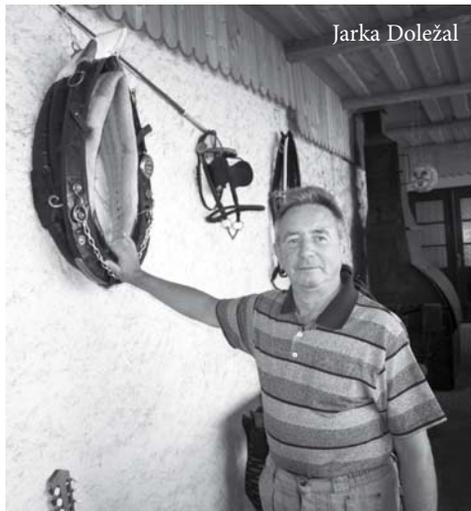
Předem děkujeme všem, kteří se zúčastní i těm, kteří budou ochotni nám otevřít dveře.

*Pavel Marek,
Masopust*

VZPOMÍNKY NA STAVĚNÍ MÁJŮ V OUCMANICÍCH

Pamětníků, kteří si vzpomínají na dobu, kdy jsme v Oucmanicích každoročně stavěli májku ubývá. Májky se nejen stavěly a celý květen hlídali, ale snahou bylo nepozorovaně ukrást májku sousedům a rozšířit svou sbírku. Tak se odehrávaly malé Knoflíkové války. Na konci měsíce se pak slavnostně kácely a pořádala zábava - věneček. Požádal jsem jednoho z přírodních účastníků těchto událostí Jarku Doležala, ať zavzpomíná jak v roce 1958 dokázali postavit a uhlídat 6 májek.

Jarka Doležal

Na Čarodějnice jsme se svolením pana Jeništy skáceli pěkný vysoký smrk v Ostrovech a na ramenou donesli na místo stavění u křížku. Řádně oloupali kůru, děvčata upletla věnec, který společně s břízkou upevněnou na konci ozdobil fábory. Proti vytažení ze země se zajišťovala májka připevněním železného kříže na patě májky a proti uříznutí natlučením výlisků z Karosy do 3 metrů výšky. Nejtěžší bylo májku ručně postavit. Pomáhali staří chlapy se svým rozumem a hlavně s pomocí velkých dřevěných nůžek. První úkol byl hotov. Všichni jsme se pak přesunuli na pálení čarodějnic, které se v té době konalo na nejvyšším místě na cestě do Klopot, nad Brandýsem. To, aby nás bylo vidět z okolních obcí.

Dva z nás však museli zůstat hlídat májku, neboť přijít o ní byla velká potupa. K hlídání byla uzpůsobena váha, která stála v místě stávající autobusové čekárny. Ve vnitř jsme měli gauč, stůl a dvě židle. K obraně byly připraveny hadice, napojené na dva hydranty. Několikrát nám voda pomohla zachránit májku. V průběhu noci jsme se střídali ve službě.

Pro druhou májku jsme se toho roku vypravili na Sudislav. Její získání bylo celkem jednoduché a tak si vlastní situaci pořádně nepamatuji. Pro třetí jsme byli v Sítinách. Dodnes si vzpomínám na transport ze vzdálenějších vesnic. Na dvou motorkách, jedna vpředu a druhá vzadu a už se jelo. Možná trochu nebezpečné, ale nikdy se nám nic nestalo. Musím přiznat, že nám pomáhali kluci ze sousedních vesnic, kteří k nám chodili za děvčaty. Především Honza Ropků z Hemží a Standa Brussmann z Chocně. Bohužel se nám stalo, že dvě uloupené májky nám při malém zaváhání někdo ukrad. Protože bylo podezření, že Jehněďáci, vyrazili jsme k odvetě. Povedlo se! Nejenže jsme májku ukradli Jehněďákům, ale při přelézání plotů a zahrad jsme narazili na naše dvě ukradené májky a tak jsme domů přivezli tři. To byl úlovek. Důležité bylo lépe zajistit i malé májky. Jirka Škopů vylezl, jak opičák, do poloviny májek a vzájemně je propojil řetízkem, což se ukázalo užitečné.

Protože v blízkých obcích již žádná májka nebyla, přišli kluci s nápadem, že ji ukradneme v Chocni. Vyrazili jsme na motorkách přes Lhotu Zářeckou a Peliny a zaparkovali za pivovarem a šli na obhlídku. Bylo po půlnoci, na náměstí klid, okna u policajtu pootevřená, ale zdálo se, že spí. Májka byla v 2 m trubce a tak jsme museli k Brussmannům pro žebřík a pro pilku. Netrvalo dlouho a májka ležela na zemi. Neumíte si představit, jak jsme s ní utkali, až k pivovaru. Na motorkách zpět přes Zářeckou Lhotu domů. Očekávali nás již strejci Škorpil, Hlávka, Vincenc Josef a ještě dnes vidím i starého Müllera, jak tam pomáhal v podlíkačkách. Ráno stálo v Oucmanicích 5 májek, to bylo slávy.

K poslední májce nám pomohla zajímavá náhoda. Tak už to v životě bývá. V hospodě u Vincenců byla veselá sešlost. Nechyběl tam náčelník policejní stanice z Brandejsa kapitán Chvojka. Bylo už hodně po půlnoci, když hlídajíc na váze koukáme, jak se Chvojka snaží tlačit motorku, ale je nalitej jako dělo. Pomohli jsme mu motorku schovat a on mezi tím usnul na lavičce. Někdo dostal nápad, co kdyby jsme šli ukrást májku do Brandejsa. Skočili jsme do hospody, kde byl ještě život a všem se ten nápad moc líbil. Do Brandejsa jsme nevyrazili jen my mladí, ale s námi šli i staří foťři, Vincenc Josef z hospody, Láďa Škorpil, Doležal Otakar, Jirka Vacků a Honza Vojta. Karel Hanzlů, ještě s někým zůstali hlídat máje. Na náměstí, kde stála krásná májka s věncem a se srdcem jsme dorazili, když se začalo rozednívat. Láďa Škorpil hlídal, aby někdo nemohl pustit sirénu a protože se vzbudila paní Maryšková na náměstí, tak Ota Doležal držel kliku, aby nemohla vyvolat poplach. Náčelník policejní stanice byl na lavičce v Oucmanicích a tak nehrozilo nebezpečí. Děda Vincenců řídil odborné kácení, aby nám májka nespadla na dráty, Jura Škop vylezl oddělat srdce a přeříznout jistící řetízek a pak už jen křáp a májka byla na zemi. Rychle Klopoty domů. Doma už měl Josef Hlávků vykopanou díru a tak nebyl problém ji hned postavit. Druhý den jsme byli slavní (dnes bychom možná byli zavření). Koncem května se konal věneček, hrála Srubská hudba a dražilo se šest hrází z májů. Tenkrát je vydražili Josef Brožků a Jenda Jetmarů na lešení ke stavbám rodinných domků. Byla to těžká, ale vzhledem k mládí a báječné partě, i hezká doba. Rád vzpomínám na kluky, kteří již mnozí mezi námi nejsou, ale byli oporou veškerého dění, jako např. Jirka Šejnohů, Jirka Škopů, Jirka Dostálů, Ota Doležalů, Mirek Kysilků, Láďa Fárníků, Aladar Gálů a jistě mi prominou, pokud jsem na někoho zapomněl.

Jsem rád, že se obnovují v Oucmanicích některé tradice, jako např. Masopust. Přeji mladé generaci, ať se jí daří, ať má, jako my, na co vzpomínat.

Zdraví

*Jarka Doležal,
Oucmanice 61*

PS: Prosíme spoluobčany, pokud má někdo ve svých albech fotografie májek, ať se ozve.

VZHŮRU NA VYŠEHRADE A KARLŠTEJN

Cílem Svatováclavského výletu, který se uskutečnil v neděli 27. září 2015 byl pražský Vyšehrad a jeden z nejvýznamnějších a neznámějších hradů naší historie Karlštejn. Tentokrát plný autobus účastníků vyjel z Oucmanic v 7 hod. ráno. Průvodkyně zájezdu paní Věra Schmittová nám připravila malý prohlídkový okruh Prahou se zastávkou na Vyšehradě.

Vyšehrad je dle pověsti znám jako sídlo českých knížat, které založil Krok v 6. století a kde vládli mimo jiné kněžna Libuše a Přemysl Oráč. Podívali jsme se i na místo, z něhož skočil rytíř Horymír na slavném Šemíkovi přes hradby rovnou do Vltavy. Dále jsme navštívili basiliku sv. Petra a Pavla a slavný hřbitov Slavín, kde jsou pochováni velké osobnosti českého národa. Z posledních známých osobností má zde hrob zpěvák Waldemar Matuška. Počasí nám přálo a sluníčko umocňovalo překrásné výhledy na Prahu.

Cestou na Karlštejn jsme zastavili na velice zajímavém místě, nazývaném Amerika. Romantické pohledy na kaňon lákají nejen filmaře. V půl druhé odpoledne jsme byli na parkovišti v obci Karlštejn. Čekala nás úžasná podívaná. Protože se konalo svatováclavské vinobraní, bylo všude různých stánků jarmarku, nabídka burčáku, do toho všeho hrála hudba, vystupovali kejklíři a panovala dobrá nálada. Velkou podívanou byl průvod, doprovázející Karla IV. na hrad. Záslouhou něho se zpozdila plánovaná prohlídka hradu o půl hodiny, ale měli jsme to štěstí, že sám Karel IV. nás se svým doprovodem přivítal v audienční místnosti. Naše poděkování jsme zakončili skandováním "Karel na hrad!".

Spokojení jsme se vraceli luxusním autobusem z Libchav domů. Drobnou vadou na kráse byla skutečnost, že řidič musel ve 21 hod. odstavit autobus v Ostřetíně, neboť by překročil časovou denní normu jízdy. S půlhodinovým zdržením jsme se spokojeni vrátili domů, těšíce se na výlet příští.

Petr Marek

OUCMANICKÉ POSVÍCENÍ

Posvícení patřilo historicky k nejvýznamnějším svátkům na vesnici. Dříve tomu bylo i u nás. Sloužila se mše svatá v kapličce, přijížděli příbuzní a přátelé na posvícenskou husu a koláče, panovala posvícenská pohoda, byl to svátek, jímž se symbolicky zakončoval hospodářský rok zemědělnice. Dnes je všechno trochu jinak. Dobrého jídla a pití je nám dopřáno po celý rok, doma se nepečou buchty, natož koláče, intenzivní příbuzenské vztahy se udržují jen v některých rodinách a tak se vzájemné návštěvy omezily, prostě se změnil životní styl. Poslední 4 roky se snažilo zastupitelstvo obce spolu s Klubem seniorů něco změnit a vrátit posvícenské neděli její sváteční náplň. V loňském roce se to určitě podařilo.

Dopoledne se konala mše svatá v kapličce a snad poprvé využila část spoluobčanů možnosti zajít na posvícenskou husu do naší hospody. Manželé Padrtkovi nám připravili překvapení. Čekaly nás svátečně nazdobené stoly na sále i v lokále a příjemná obsluha. V poledne bylo plno a 120 oucmaňáků se svými hosty sedělo společně u svátečního stolu. Nevídané! Během jedné hodiny byli všichni obslouženi a především spokojeni s vynikajícím obědem. Následovala odpolední část programu. Po 14 hod. jsme se společně, za doprovodu hudby vydali odhalit nová díla, vytvořená při Cyrilometodějském dni řemesel. Veřejná prostranství obce byla zkrášlena o nové kamenné sochy a na rybníku hlídá pořádek i vodu malý hastrman. Slibujeme si, že nám pomůže ohlídat vodu v rybníku.

Program pokračoval divadelním představením Profesionálky s dovětkem, že se jedná o humorné ztvárnění obrazů ze života lehkých amerických žen. Amatérský soubor z Ústí nad Orlicí předvedl téměř profesionální výkon a já jsem se jenom díval po hledišti kolik lidí se směje a kolik lidí si se studem říká, že to k nám na vesnici nepatří. Převládal smích a tak celkově snad lze říci, že se divadlo vydařilo. K příjemnému posezení přispěly i posvícenské koláčky na stolech. Po divadle zahrála muzikantská sešlost a tak jsme si i zazpívali pár písniček.

Posvícení se vydařilo a bylo pro účastníky opravdovým svátkem.

Petr Marek

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

V neděli 20. září 2015 jsme na obecním úřadě přivítali čtyři nové občánky, Antonína Houdka, Tobiase Olivu, Marii Vaškorovou a Lucii Moravcovou. Krásnou atmosféru tohoto svátečního odpoledne dokreslil kulturní program, kdy zazpívaly, zahrály a zarecitovaly děti ze Základní a mateřské školy z Jehnědí. Pan starosta Josef Pavlíček ve svém projevu promluvil o všech radostech i povinnostech rodičovství a popřál rodičům hodně radosti z dětí. Bylo to moc hezké odpoledne pro všechny zúčastněné. Vzpomínkou na ně budou hezké fotografie, které rodiče dostali. Nezbývá než doufat, že i letos budeme moci přivítat nové občánky.

*Milena Čermáková,
místostarostka*

POZVÁNÍ DO HOSPODY

V novém roce vás všechny opět zdraví personál z Obecní hospody v Oucmanicích. Všem vám moc děkujeme za projevenou přízeň v loňském roce a doufáme, že nás neopustíte ani v tom letošním. Veškeré informace o Obecní hospodě se dozvíte na internetových a facebookových stránkách Obecní hospody, kde se snažíme zveřejňovat i nějaké fotografie z proběhnutých akcí. Dále bychom vám chtěli oznámit, že v jarních měsících proběhne výlet do náhodského pivovaru Primátor s prohlídkou pivovaru a ochutnávkami piva. Dále bychom chtěli uskutečnit již jednou plánovaný výlet do Prahy, který se pro malý zájem k naší lítosti neuskutečnil. Věříme, že to bylo způsobeno špatným načasováním před Vánoci a v jarním období se k nám přidáte v hojném počtu :).

Dále bychom vás chtěli pozvat na větší akce, které proběhnou v nejbližším období: 22. ledna - Hasičský ples, 6. února - Masopust, 19. února Babský bál a 19. března - Dětský karneval.

Nadále se budeme těšit i na vaše soukromé akce, oslavy narozenin, svatby a další společenské akce, které je možné domlouvat buď osobně v Obecní hospodě nebo telefonicky na tel. 739 038 493.

Budeme se těšit na vaši příští návštěvu.

Monika Padrtková a personál

PRODEJNA HRUŠKA OPĚT OTEVŘENA

Jak již mnozí víte, je od 5. 1. 2016 v Oucmanicích opět otevřena prodejna Hruška. Z pozice vedoucí bych vás všechny chtěla co nejsrdčněji pozvat k její návštěvě. Zajištění potřebného obrátu je podmínkou k jejímu udržení. Každý týden pro vás budeme obměňovat akční zboží a snažit se udržet co nejnižší ceny, aby byl váš nákup co nejpříjemnější. Dále je možné objednat si pečivo a chléb, a to buď osobně a nebo telefonicky na 465 320 193 nebo 603 208 952. S novým otevřením přichází i nová otevírací doba:

Pondělí 7.00 - 15.00, Úterý 7.00 - 12.00 14.00 - 17.00, Středa 7.00 - 15.00, Čtvrtek 7.00 - 12.00 14.00 - 17.00, Pátek 7.00 - 12.00 14.00 - 17.00, Sobota 7.00 - 10.00.

Budeme se těšit na vaši návštěvu.

Monika Kratochvílová a kolektiv

OUCMANICE PŘED 100 LETY

Rok 2015 je rokem, který nám umožňuje pohled do stoleté historie naší obce. Je tomu tak díky osvícenosti obecních zastupitelů, zejména pak Františka Pavlíčka (čp. 37), který již v roce 1914 podal návrh na zavedení pamětní knihy v Oucmanicích. První kronika začala být vedena v červenci roku 1914 a rok 1915 byl již druhým (celým prvním) rokem vedení naší pamětní knihy. Povinnost vedení pamětních knih v té době ještě neexistovala a byla zavedena až po roce 1920. Čin to byl jednak osvícený a také dokládá úroveň a inteligenci mnoha prostých občanů, kteří pracovali celý den na poli a při tom dokázali přinést kulturní hodnoty pro své spoluobčany. I František Pavlíček, který zavedení kroniky navrhl, byl rolníkem a také prvním kronikářem. Pohledme, jak krásným jazykem uváděl zápis prvního roku naší kroniky: „Pohnutý rok 1914, bohatý vzrušujícími událostmi, přiměl některé zdejší občany k uvažování, jak asi někdejší válečná léta v životě usedlého občanstva zdejšího se odrážela a které následky pro budoucnost přivodila. Tím vzbudil se živější zájem o místní historii a tu počali jsme pocítovati nedostatek písem-

ných památek v obci. V dobré snaze, aby budoucí byli podobného nedostatku uvarováni, rozhodla zdejší správa obecní, na návrh rolníka Františka Pavlíčka, na titulním listě uvedená, založiti tuto obecní kroniku. Fakta zde snesená, byť současníkům, jakžto známá, nezajímavými se zdála, pro budoucí snad nabudou významu. Doufáme, že po nich někdy se zájmem sáhnou, jako my s dychtivostí po písemných památkách svého milého kraje saháme.“

A jaký byl tedy v Oucmanicích rok 1915? Především neradostný, válečný. Válka provázela život občanů každým dnem. Znamenala několikanásobné soupisy zásob, dobytka, válečné sbírky, soupisy všech mosazných předmětů a zejména odvody branců, z nichž se mnozí domů již nevrátili. Z naší obce byli odvedeni: Karel Matoušek, Fr. Vorba, Václav Částek, Josef Plch, Ludvík Matoušek, Karel Svatoš, Jan Dostálek, Ant. Kobza, Petr Broulík, Jan Hanzl, Jan Pavlíček, Frant. Matoušek, Josef Svatoš, Jan Jílek, Frant. Brožek, Josef Fárník, Frant. Dořežal, Frant. Dostál, Josef Vorba a Frant. Kubový.

Byl velký strach z nemocí, především s cholery a shromažďovali se jednoduché léky proti podobným nemocem např. pražené žito, kafr nebo líh. Život byl komplikován různými nařízeními. Například se nesměl péci chleba z čisté žitné nebo pšeničné mouky, kterých mohlo být ve kvasu jen 50 % a zbytek musela být mouka ječná, ovesná, rýžová nebo bramborová. Každý kůň mohl dostat jen 1 kg ova denně, byly zavedeny chlebové lístky. Soupisy zásob i zvířectva se konaly několikrát do roka a na jejich základě pak byly stanoveny povinné odvody pro válečné účely. Ze vsi byly dokonce „odvedeni“ i tři koně. Za policejní asistence byly sepsány všechny mosazné předměty v obci, včetně všech klik, kotlů i svícňů v kapli. Nezapomínalo se ani na politickou propagandu a učitelé měli za povinnost pořádat ve všech obcích přednášky na posílení rakousko-uherského vlastenectví. V Oucmanicích však na přednášku nepřišel nikdo. Pod nátlakem byla Záložním a spořitelním spolkem vybrána válečná půjčka ve výši 5 800 K. Byly organizovány i sbírky jiných materiálů, kovů, kaučuku apod. V obci se většinou nevybralo nic nebo velmi málo. Kladem však bylo, že úředníci, kteří často prováděli soupisy za doprovodu četníka, se chovali slušně, nevyhledávali žádné skryté zásoby, většinou zapsali to, co občan nahlásil a odešli. I oni byli většinou slušní lidé. Zajímavostí byla dovolená, kterou dostali někteří branci na jaře proto, aby se mohli v hospodářstvích zasít. Ty pak chodil hlídat četník, aby skutečně pracovali při setí obilí.

Počasí bylo v roce 1915 sice vrtkavé, ale nakonec umožnilo slušnou úrodu, s výjimkou brambor a prosa, kteréžto plodiny vymrzly při náhlých červno-

vých mrazech. Do obce byla umístěna 10-ti členná židovská rodina válečných uprchlíků, která bydlela v obecním domku. Kronikář zmiňuje ještě jednu smutnou událost a to utonutí šestiletého dítěte – Karla Svatoše, který se utopil v rybníku ve Sv. Jiří.

Vidíme, že rok 1915 opravdu nebyl tím, co bychom mohli našim předkům závidět a můžeme děkovat osudu nebo Bohu, že naše generace byly těchto hrůz dosud uchráněny.

Jiří Oliva, kronikář

DEN VÁLEČNÝCH VETERÁNŮ

V loňském roce jsme poprvé zaznamenali, že 11. listopadu nosila řada lidí na klopě svého obleku květ včelího máku jako projev úcty k válečným veteránům. Datum 11. listopadu je spojeno se dnem, kdy byla v roce 1918 podepsána dohoda o příměří na konci hrůzné 1. světové války. Tento den se stal celosvětově uznávaným Dnem válečných veteránů, nejenom těch z 1. světové války, ale všech, kteří ve válečných konfliktech byli ochotni riskovat položení svého života za vlast, za svobodu, za život v míru. Jim patří naše úcta a obdiv.

Ve velké válce, jak byla první světová válka původně nazývána, padlo více než 10 milionů vojáků. I z Oucmanic do ní narukoval velký počet mužů, jak uvádí ve svém příspěvku kronikář Oliva a 8 - Jan Klekar, Václav Částek, Ludvík Matoušek, Jan Martinec, Karel Svatoš, Karel Brožek, František Kubový a Jan Hanzl se nikdy nevrátili. To připomíná pomníček padlým oucmanickým spoluobčanům. S úctou a pokorou bychom měli vzpomínat na sousedy, kteří položili své životy za vlast, za nás, kteří máme to štěstí žít v míru. Pro mnoho lidí je to již dávná, téměř zapomenutá historie. Poslední dobou si však uvědomujeme, že válka se i v současné době může stát pro nás v Evropě velkým nebezpečím.

Jan málo lidí se zajímá o historii a hledá v ní poučení. Jsem rád, že do tohoto zpravodaje připravil stručné přiblížení událostí 1. světové války zástupce mladé generace Jára Doležal ml. z čp. 41.

Velká válka

Napětí mezi evropskými mocnostmi, hospodářská rivalita, boj o suroviny, rozdílné koloniální zájmy a vzrůstající nacionalismus především v Německu, se staly živnou půdou pro vznik 1. světové války. Historie tohoto konfliktu se začala psát v Sarajevu 28. června 1914. Následník rakousko-uherského trůnu František Ferdinand se zde zúčastnil manévru. Při jízdě městem byl na něho a jeho ženu hraběnku Chotkovou spáchán atentát. Rozhořčené Rakousko-Uhersko se rozhodlo Srbsko potrestat, předalo Bělehradu nesplnitelné ultimátum. Srbové ho odmítli a o měsíc později se na základě uzavřených mezinárodních spojeneckých smluv rozhořel konflikt naplno. Na jedné straně tzv. Dohodu tvořily Spojené království, Francie a Rusko (později se k nim připojila Itálie a USA) a proti nim stály Rakousko-Uhersko a Německo (později se připojila Osmanská říše). Do války se postupně zapojily i další země.

Ve stručnosti lze charakterizovat hlavní zúčastněné mocnosti následovně: Anglie - nejbohatší ekonomika světa, nejsilnější námořnictvo, rozsáhlá koloniální území na celém světě.

Francie - velká potravinová mocnost, elitní francouzské armády s třetí největší námořní flotilou a cizineckými legiemi ve světě. Touha získat zpět Alsasko od Německa.

Rusko - jeden milion mužů ve zbrani v době míru, zaostalá ekonomika, krutý carský režim.

USA - vstupují do války až v roce 1917 a významnou materiální, finanční pomocí ovlivní vítězství Dohody.

Rakousko-Uhersko - mnohonárodnostní monarchie v čele s císařem. Velké vnitřní rozdíly v úrovni hospodářství a ekonomiky. Oslabeno po porážkách od Pruska a Itálie koncem 19. století.

Německo - velice industrializovaný stát, nejlepší pozemní vojsko na světě, především pruské gardové pluky.

Osmanská říše - nejvíce zaostalá země ze všech účastníků konfliktu, charakterizovaná jako „nemocný Evropan na Bosporu“. Jejich nejlepší generál Mustafa Kemal se stal pozdějším prezidentem Turecka.

Po čtyřech letech světového válečného požáru požádalo vyčerpané Německo o příměří a přistoupilo na podmínky vítězné Dohody. Došlo nejen k zániku některých mocností, jako ruské, habsburské a německé, ale z bývalého ruského impéria se vyčlenily státy Litva, Lotyšsko a Estonsko. Rakousko-Uhersko se rozpadlo na Rakousko, Československo, Maďarsko, Království Srbů, Chorvatů a Slovinců. Polsko bylo obnoveno na územích, která byla dříve součástí Německa a Francie, získala zpět území Alsaska-Lotrinska. Nové poválečné rozdělení Evropy sebou přineslo i problémy, které jsou předmětem politických sporů do současnosti.

Poznávat historii mi umožňuje lépe chápat současné problémy a jsem rád za každou příležitost poznat události, které daly základ dnešnímu uspořádání světa.

*Jaroslav Doležal,
Oucmance 41*

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

Významná životní výročí ve 2. pololetí 2015

50 let Zbyšek Houdek, Marta Dostálová, Zdenka Jirásková
60 let Jaroslav Hubálek, Pavel Valíček, Ladislav Syrový, Jaroslav Škop
Všem oslavencům přejeme do dalších let hodně zdraví, štěstí a životního optimismu.

Narození dětí

Lucie Moravcová 11. července 2015
Lucince i rodičům Milanu Moravcovi a Zuzaně Křižové přejeme hodně štěstí.

Zlatá svatba

Věra a Josef Krčmářovi, Drahomíra a Jan Šilarovi, Ludmila a Václav Jiráčkovi
Gratulujeme a do dalších let přejeme zdraví a sílu překonávat těžkosti podzimu života.

Úmrtí

Nikdo nezemřel. Jsme za to rádi.

Stav obyvatelstva

K 31. 12. 2015 měly Oucmanice 220 obyvatel s trvalým bydlištěm. Během roku se 4 lidé odstěhovali, 4 přistěhovali a 2 narodili.

TOULOVCOVY MAŠTALE

Byl, žil, bohatým bral a chudým dával. Byl to loupežník. Ale taky rytíř. Loupeživý rytíř neboli charakterní zloděj. Tento druh pohádkových postav vždy provokoval moji fantazii. Ale tato pověstmi opředená postava byla kdysi skutečná, jako je ještě dnes skutečné místo, kde se vyskytovala a podle pověstí schovávala nakradený lup. Chtěl bych to místo blíže poznat a spojit procházku přírodou s potulkou historickou.

Taková výprava začíná hledáním na internetu. Po přečtení několika příběhů opředených legendami se vydáváme na cestu. Náš cíl – Toulovcovy maštale na okraji Svitavské pahorkatiny. Není to daleko, autem něco přes 30 km jihozápadním směrem, kousek za Novými Hrady, poslední to výspou našeho „okresního království“. Takto pohádkově naladění projíždíme Mejtem, přičemž nám dochází loupeživá povaha jeho názvu – Vysoké Mýto. Vždyť ten obraz je v každé druhé české pohádce – budka celníka se závorou nebo alespoň nějaký ten výběrčí. Lepí se to na nás jako kulturní dědictví. A vzápětí ten obraz vidíme jako živý: Na okraji silnice uniformované žluté vesty a v naší rozjitřené fantazii dělají jediné: vybírají od hříšníků pokuty.

Z Mejta sledujeme ukazatele na Proseč. Dále projíždíme obcemi Lhůta, Stříhanov-Zádolí, Libecina, Leština a v Nových Hradech za kostelem odbočujeme doprava. Do našeho výchozího místa zbývá pár kilometrů. Na asi deseti kilometrech čtverečních se tady v malebných borových lesích rozprostírá

jeden z nejrozmanitějších kousků české krajiny, plný hřebínků a údolíček, lemovaných skalnatými hranami a útvary roztočivých tvarů. Člověk ani netuší, kolik může mít zemský povrch vrásek a jak mohou být husté, příkré a rozpraskané. Čaro údolíček je ještě zesíleno (stejně jako v Zenové zahrádce) vodním prvky: studánkami, bystřinami, meandrujícími průzračnými potoky, též i peřejemi. Zde, v rezervaci „Maštale“ by se dokázalo dokonale schovat na tisíc loupežníků, jako když se ztratí, jako když se po nich slehne zem. A je-li loupežník jeden, stane se tady pověstnou jehlou v kupce sena, neviditelným duchem, přízrakem, který „tu mizí a jinde se zjevuje“. Nebýt hustého turistického značení, mohl bych se ztratit i sám sobě. Ale pěkně popořádku. Srdcem tohoto krajinného klenotu je vesnička Bor u Skutče. Hned na jejím okraji nás však při příjezdu šokuje pohled na hromady zbytků ohořelých pneumatik. Vzpomínám si na televizní zpravodajství z tohoto

Toulovcovy maštale

místa. Pojednávalo o několikadenním kontrolovaném hoření obrovských hromad starých pneumatik za dozoru hasičských sborů. To byl lup. Obec již od štiplavého kouře dávno vyčichla, po černých sazích ani památka. Parkujeme uprostřed vesničky u autobusové zastávky na sympatickém kruhovém parkovišti. Přes cestu krátce studujeme velkou turistickou mapu a doprovodné texty. Značení je dobré a my vyrážíme po zelené. Do skalního města Toulovcovy maštale to máme 2 km. V tom přichází uvítací výbor. Má dva členy, jeden je malý hladký a druhý velký chlupatý. Oba dva mají hezké zuby a oba si k nám chtějí čuchnout. Projevují nám však úctu jako hostům a my zase jim jako čestným zástupcům řádu toulavců, kterýžto řád neformálně kdysi založil právě v tomto kraji domácí, zdejší vesnice, pole a lesy vlastníci, chudý rytíř, dříve rovněž TOULAVÝ (loupil totiž při potulkách v cizině, zpravidla na Moravě). Koukáme se do těch nevinných psích očí a tušíme v nich touhu – nikoli však touhu loupežnickou, nýbrž touhu toulavou. Dáváme si proto pozor, abychom jim nějakou známkou vlídnosti neza-

vdali příčinu státi se naším potulným doprovodem, což by vzhledem k mnoha dalším nepotulným doprovodům, které v lese jistojistě potkáme, nevedlo pouze k bezzubému kontaktu.

Po úvodní asi dvoustetmetrové rovince zahýbáme u odpočívadla doprava a podél plotu procházíme konečně do lesa. Jako mávnutím jsme najednou v jiném světě, kde vládne prosluněný borový háj, jeho vůně a pískovcové skalní útvary. Zde je třeba vzít dítě za ruku a pejska na vodítko, protože skalnaté srázy neodpouští chybný krok. A můžeme se kochat. Zelená značka s námi prudce klesá a kličkuje, přeskakuje Voletínský potok a zase stoupá, zahýbá, prochází soutěskou, vnořuje se do puklin, klopytá přes kořeny, sestupuje šikmo svahem, chvíli souzní s Novohradkou, až nás přivede k otevřené skalní galerii. Ano, tuto část lesa nedávno vykáceli a pohled z údolí na okraj skalního města je monumentální.

Vyběhneme pod okraj Hrnčířovy skály a pěšinka podél skalních pilířů nás dovede na jakési nádvoří ke vstupu do „Maštali“. Červeně je zde značen dvoustetmetrový okruh. Vede nás úzkou „předsíní“ do „kuchyně“, dále pod „zvon“, pak do „ložnice“ a nakonec těsným průlezem k zadnímu východu na „střechu“, na které se pohybujeme zcela volně, abychom pak zase jinou štěrbinou sestoupili zpátky mezi skalnaté bloky s průchodem až na nádvoří. Toto doupe má taky celou řadu bočních únikových východů. Zkoušíme si představit, jak tento labyrint spolyká celou rytířovu družinu i s koňmi a jakou jim poskytne ochranu před pronásledovateli, zvláště za šera. Umožňuje dokonalý únik. Kdo z pronásledovatelů nezná všechny vstupy a výstupy, aby se bál každického svého kroku. Na pomyslné střeše tohoto loupežnického bungalovu je pouze pár puklin do nitra země, jinak prostor splývá s okolním borovým lesem. Dokonalé krytí. Označení „skalní město“ se zdá být nadnesené, trefnější jsou určitě „maštale“. Prolézáme bludiště znovu a znovu, využíváme k tomu všech možných skulin a vstupů. Ztrácíme se, hledáme a zase se nalzáme. A kde je nějaký poklad? Vlastně je tady, tam, všude. Z všech míst si každý odnášíme „po klad“-ném zážitku. A cestou zpátky to živě směňujeme.

Pro návrat volíme stejnou nejkratší trasu po zelené, protože ze všech dalších nabízejících se turistických cílů jako Oslí chodba, Městské maštale, Pancéřová loď, Mojžíšův pramen, Dudychova jeskyně a jiných nám nejlépe zní „Dábská topinka“ z jídelního lístku chaty Polanka, výletního to romantického hostince. Jak se tam dostaneme? Zpět na parkoviště a 3 km autem po cestě domů až na „dno kaňonu“ k soutoku Prosečského potoka a Novohradky. Před odjezdem se s námi ještě k autu přišel rozloučit (jako i s dalšími odjíždě-

jícími na parkovišti) čtyřnohý zástupce obce pro styk s veřejností. Byl přátelský a velmi osobní, až intimní. Mlsný výběřčí. Máme o zážitek více. Ještě zde padl návrh, aby zdatnější část expedice zvolila odsud k chatě Polanka přesun pěší, asi půlhodinkou klesání po červené kolem Kolumbova vejce, Kazatelny a hlavně kolem Kupadel na Prosečském potoce (což jsou kaskády s peřejemi ve stylu přírodních lázní, vše vysoustruženo vodou v pískovcovém podloží, krásný přírodní úkaz), ale zvítězila žel rychlá slina, neboť poslední svačinu právě spolykal pes, takže někdy příště.

Závěrem musím zmínit, že se rytíř Vavřinec Toulovec z Třemošné nakonec stal bohatým mecenášem a že na začátku 15. století daroval oblast Toulovcových maštálí městu Litomyšli a jejímu špitálu, něco peněz i chudině, pročej jej tam mají dodnes ve velké úctě a na požádání se ve městě dokonce zjevuje jako průvodce v podobě usměvavého a vzdělaného mladého rytíře.

K toulání po Toulovcových maštálích vás pozval

Otto Robenek

Pověsti o Vavřinci toulavci naleznete na adrese http://www.abatar.cz/pohadky/vavrinec_toulavec.htm

OUCMANICKÉ VEJŠPLECHTY OUVEJ

Dopady výstavby vodní nádrže Orlík II na Oucmanice

V rámci národního programu na zadržování vody v krajině přišlo ministerstvo Zavlazování s ambiciózním plánem vybudovat na řece Tiché Orlici soustavu dvacetitří menších vodních nádrží, tzv. Orlickou kaskádu. Protože se však podstatná část údolí nachází v přírodním parku, navrhuje ministerstvo vybudovat nádrže mimo takto chráněná území.

To je i případ vodní nádrže Orlík II, která by se rozlévala od obce Sudislav po obec Oucmanice. Hráz přehrady by tvořil zvýšený silniční násep silnice Sv. Jiří - Brandýs nad Orlicí. Vodu by do přehrady z řeky hnalo čerpadlo na větrný pohon. Ministerstvo garantuje, že kvůli stavbě přehrad nezaplaví jediné obytné stavení. Kolem obce Oucmanice by tak vznikla 3 metry vysoká zeď. Po hrázi by nadále byla zajištěna doprava směr Svatý Jiří a Brandýs nad Orlicí. Jen do Sudislavi by byla silniční doprava nahrazena trajektem.

I zemědělci s projektem v zásadě souhlasí, zaplavené pozemky budou moci i nadále obhospodařovat. Napouštění nádrže bude velmi pozvolné, prvních pár let pořád půjde pěstovat obilí a kukuřice, později zelenina a v poslední fázi rýže. Po napuštění nádrže se počítá s intenzivním chovem kaprů. Po jejich výlovu by se cyklus opakoval.

Zemědělci zatím nedokázali najít s ministerstvem společnou řeč ohledně zachování Mléčné farmy. Požadavek zemědělců na prodloužení zdi kvůli zachování farmy odmítlo ministerstvo s poukazem na to, že je to kravina.

V souvislosti s touto plánovanou výstavbou nádrže Orlík II. rozjelo ZOD Zálší ve spolupráci s Choceňskou mlékárnou pilotní program Krávy patří domů. Program si klade za cíl ověřit, zda by v dnešní době bylo možné vrátit mléčný skot do jeho přirozeného prostředí, tedy zpět do venkovských usedlostí, kde zdárně prospíval ještě v 50 letech minulého století. Program se setkal s velkým ohlasem a v současnosti již pět domácností testuje toto veskrze přirozené soužití. Speciálně upravený vůz s autorem objíždí jednotlivé domácnosti, podojí krávy, část mléka nechá v domácnosti a zbytek sváží do mlékárny. Na základě nadojeného množství a kvality mléka lze ověřovat spokojenost a míru soužití. Podle předběžných výsledků má mléko přímo zázračné vlastnosti a Choceňská mlékárna uvažuje

o speciální řadě pomazánkového másla. Ve hře jsou názvy „Domácí pomazánkové“ popř. „Oucmanské pomazánkové“.

Oslovili jsme rodiny, které poskytly azyl, a zeptali se jich, jak jsou spokojené. „Začátky byly dost divoké. Měli jsme romantickou představu, že kravka nám bude spásat trávník, hnojit zahrádku a dávat mléko. Malina (my jsme si jí tak pojmenovali, protože č. 633 nám přišlo takové neosobní) byla zpočátku velmi vystresovaná, nežrala a mléko, pokud bylo, tak kyselé. Zkrátka vůbec nebyla zvyklá na trávu a otevřené prostory jí nedělaly dobře. Vše se změnilo, když jsme jí přestěhovali do garáže na beton a pustili jí televizi. Užiteklost šla okamžitě nahoru“.

Objektivně je ale nutné říci, že projekt „Krávy patří domů“ má v obci i své odpůrce, kteří založili iniciativu „Krávy v Oucmanicích nechceme“ a velmi ostře napadají cíle a myšlenky projektu. Dali jsme prostor k vyjádření jednomu z nich. „Je to kravina, tady se testuje soužití jedné domácnosti a jedné krávy, ale v Zálší tajně plánujou přerozdělení podle kvót. Na jednu domácnost tak připadne 10 krav. Některý chalupy mají pořád ještě stodoly nebo stáje, ale novější baráky nic takového nemají. To jako nám ty krávy budou s... v obýváku nebo co? A že jako dostanu mlíko? Ať si ho strčí do p....., já mám na mlíko alergii.“

A na závěr přinášíme vyjádření mluvčího ZOD Zálší. „S prozatímními výsledky projektu jsme nadmíru spokojeni. Zdá se, že je to cesta, kterou bychom se chtěli ubírat. Odpůrce pokorně prosíme o trpělivost, kravofobie není na místě. Připouštíme, že k určité míře spravedlivého přerozdělení dojnic budeme muset přistoupit, nicméně strašit deseti kusy na domácnost je přehnané. Dojnic je 700, domácností 80. Prostou aritmetikou si to každý rozumný člověk sám spočítá.,, Z důvěrných zdrojů zaznamenal

Míra Míkovec

Spolek lidových tradic v Oucmanicích
pořádá

Masopust

2016

SOBOTA 6. února 2016

**Převzetí vlády od starosty obce v 10.00 hod.
před obecním úřadem.**

Velký masopustní průvod s hudbou

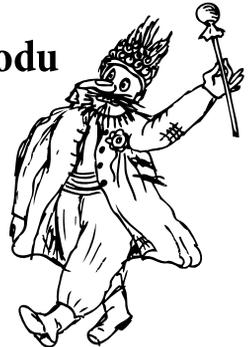
Příjezd českého krále Karla IV.

mezi 14 - 15 hod. na Tvrz Valcmanice.

**Masopustní zabijačkové hody
a posezení v Obecní hospodě.**

**Zveme spoluobčany i hosty do průvodu
a na masopustní posezení.**

Přijďte se pobavit.

Obecní hospoda bude otevřena již od 10.30 hod.

Novoroční vycházka

Kalendář akcí 1. pololetí 2016

Leden 1. 1. 2016	Novoroční vycházka	Obec + spolky
Leden 22. 1. 2016	Hasičský ples	SDH
Únor 6. 2. 2016	Masopust	Spol. lid. tradic
Únor 19. 2. 2016	Babský bál	SDH
Únor 22. 2. 2016	Historie - kořeny státnosti Prof. Musil	Klub seniorů
Březen 18. 3. 2016	Veřejné zasedání zastupitelstva	Obec
Březen 19. 3. 2016	Dětský karneval	SDH
Březen 14. 3. 2016	Alfréd Strejček a Štěpán Rak	Klub seniorů
Březen	Historie - kořeny státnosti Prof. Musil	Klub seniorů
Duben 2. 4. 2016	Divadlo - Zdobničan Vamberk	Spol. lid. tradic
Duben 30. 4. 2016	Pálení čarodějnic	Mládež + SDH
Květen	Turistická vycházka	Klub seniorů
Květen 22. 5. 2016	Poutové zpívání	Klub seniorů
Červen 4. 6. 2016	Dětský den, nejen pro děti	SDH + Dám. klub
Červenec 5. 7. 2016	Cyrilometodějský den řemesel	Obec + spolky

Čas a místo konání bude upřesněno na webových stránkách obce a prostřednictvím obecního rozhlasu. Změna programu vyhrazena.

Vydává: Obec Oucmanice.

Redakční rada: Výbor pro kulturu, sport a sociální záležitosti.

Telefon: +420 465 544 339, e-mail: obec.oucmanice@tiscali.cz.

Vydáno: leden 2016, náklad 120 ks.

Obálku navrhl: Č. Karpíšek

Tisk: G tisk Vysoké Mýto

